

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ

*Економічні проблеми розвитку
аграрного виробництва в регіоні*

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ СТУДЕНТІВ

Випуск 5

Вінниця–2009

Економічні проблеми розвитку аграрного виробництва в регіоні. / Збірник наукових праць студентів / Редколегія: Мазур А.Г., Колесов О.С. та інші. – Вінниця, 2009. – Випуск 5. – с.

У збірнику висвітлено актуальні проблеми розвитку економіки аграрного сектору регіонів України.

Редакційна колегія:

Мазур А.Г., д.е.н., професор, ВДАУ;
Колесов О.С., к.е.н., доцент - відповідальний секретар, ВДАУ;
Лисогор В.М., д.т.н., професор, ВДАУ;
Кафлевська С.Г., к.е.н., доцент, ВДАУ;
Чорнопищук Т.І., к.е.н., доцент, ВДАУ;
Мазур К.В., к.е.н., доцент, ВДАУ;
Киш Л.М., к.е.н., доцент, ВДАУ;
Нікітченко В.С., к.е.н., доцент, ВДАУ;
Потапова Н.А., к.е.н., доцент, ВДАУ;
Мельничук О.Ф., к.ю.н., доцент, ВДАУ;

© Факультет менеджменту
Вінницький державний аграрний університет, 2008

АГРОП
Мартин
ФОРМУ
Поліщу
ВДОСК
МЕТО
Пекарсь
ОСОБЛ
СТАНОВ
Тетерук В
ФЕРМЕР
Гловач А
ГЛОБА
Сапун Т.А
ОСНОВН
КРИЗИ
Мельник І
ІНОЗЕМ
ЗОВНІШ
Пура Л.О
УПАКОВ
Федчишин
СТАНОВ
Кудирко А
СТАН І П
Розгон А.В
МЕТОДО
Поліщук Н
БІЗНЕС-П
Крицький І
ОСОБЛ
ПРИЗНАЧ
Оверковс
ЗОВНІШ
Романець Р
ВЗАСМОЗ
ПІДПРИЄ
Гарах О.М
ІНФОРМА
Тетерук В
НОРМАТИ
Мазур О.В
ОРГАНІЗА
Грох Ю.Ю
ОПЛАТА П
Грох Н.В.
КОНКУРЕ
Гонтарук Я
СТАН ТА П
Холацька М
МЕНЕДЖМ
Бондар О.О.
ТЕОРЕТИЧ
ВИРОБНИ
Дідик Д.А.
МЕТОДО
ПРОДУКЦІ
Демченко С
ІНВЕСТИЦІ
СУЧАСНИ
Мудренко С
ВІДТВОРЕН
Столярчук Ю

АГРОПРОМИСЛОВИЙ КОМПЛЕКС ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	
Мартинюк Я.М., Фішук Н.Ю.	7
ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ ІДЕАЛЬНОГО УПРАВЛІНЦЯ	
Поліщук Л. В., Мазур К.В.	11
ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ЯК ОСНОВНОГО ЕКОНОМІЧНОГО МЕТОДУ РЕГУЛЮВАННЯ	
Пекарська І.П., Мазур К.В.	13
ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТА ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ СТАНОВЛЕННЯ РИКОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ	
Тетерук В.П., Мазур К.В.	15
ФЕРМЕРСТВО, ЯК ФОРМА ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	
Гловач А., Фішук Н.Ю.	18
ГЛОБАЛІЗАЦІЯ – ОЗНАКА СУЧАСНОГО МІЖНАРОДНОГО БІЗНЕСУ	
Сапун Т.А., Фішук Б.П.	21
ОСНОВНІ АСПЕКТИ АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ СВІТОВОЇ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ	
Мельник П.Д., Фішук Н.Ю.	25
ІНОЗЕМНЕ ІНВЕСТУВАННЯ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ НАПРЯМ АКТИВІЗАЦІЇ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ВІННИЧЧИННИ	
Пура Л.О., Фішук Б.П.	30
УПАКОВКА ТОВАРУ: ЗНАЧЕННЯ ТА ВПЛИВ НА СПОЖИВАЧА	
Федчишина Н.Л., Мамалига С.В.	35
СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЗЕРНОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ	
Кудирко А.В., Кафлевська С. Г.	37
СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МОЛОЧНОГО ПІДКОМПЛЕКСУ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	
Розгон А.В., Мельник В.Я.	40
МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ БІОЛОГІЧНИХ АКТИВІВ	
Поліщук Н.А., Гудзенко Н.М.	43
БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ В ГАЛУЗІ БУРЯКІВНИЦТВА	
Крицький В.Д., Кафлевська С.Г.	45
ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ В УКРАЇНІ	
Оверковська М.В., Оверковська Т.К.	49
ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	
Романець Р.В., Фішук Н.Ю.	51
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЛОГІСТИКИ З ОСНОВНИМИ ФУНКЦІЯМИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	
Гарах О.М., Лозовський О.М.	54
ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ АВТОМАТИЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ	
Тетерук В.П., Киш Л.М.	57
НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ АКТИ З ПИТАНЬ ОПЛАТИ ПРАЦІ	
Мазур О.В., Шовкун В.А.	60
ОРГАНІЗАЦІЯ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВДОСКОНАЛЕННЯ	
Грох Ю.Ю., Кафлевська С.Г.	61
ОПЛАТА ПРАЦІ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ПІДПРИЄМСТВІ	
Грох Н.В., Шовкун В.А.	64
КОНКУРЕНТНОСПРОМОЖНІСТЬ РИНКУ ЗЕРНА ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	
Гонтарук Я.В., Фішук Н.Ю.	66
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РИНКУ ПЛОДООВОЧЕВОЇ ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНИ	
Ходацька М.В., Кафлевська С.Г.	71
МЕНЕДЖМЕНТ ПІДПРИЄМСТВА В КРИЗОВИХ СИТУАЦІЯХ	
Бондар О.О., Мазур К.В.	74
ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ТА ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ У ВИРОБНИЦТВІ СОНЯШНИКУ	
Дідик Д.А., Малік М.Й.	77
МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ РОСЛИННИЦТВА	
Демченко С.В. Скорук О.П.	80
ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ	
Мудренко О.О., Козловський С.В.	83
ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Столярчук Ю.М., Малік М.Й.	86

ФІНАНСОВИЙ СТАН ЯК ВИЗНАЧАЛЬНИЙ ПОКАЗНИК ФІНАНСОВОГО ЗДОРОВ'Я ПІДПРИЄМСТВА	
Тичко Т.С., Томчук О.Ф.	89
СИСТЕМНИЙ АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ПРИБУТКУ, ЯКІ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ДЛЯ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	
Комар І.Ю., Томчук О.Ф.	92
РИЗИК У ПРОЦЕСАХ ФОРМУВАННЯ ТА ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ	
Пурло В.С., Потапова Н.А.	95
БІЗНЕС В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	
Поліщук Л.В., Киш Л.М.	97
ПРОБЛЕМИ ЗАЙНЯТОСТІ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ В РЕГІОНІ	
Бельдій Т.І., Скорук О.П.	99
ІНТЕРНЕТ-ТОРГІВЛЯ	
Пундик В.Є., Киш Л.М.	102
БАГАТОКРИТЕРІАЛЬНІ МОДЕЛІ ПРОГНОЗУВАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Лисогор В.М., Гомза В.М.	104
ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ АМОРТИЗАЦІЇ У ВІДТВОРЕННІ ОСНОВНОГО КАПІТАЛУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ	
Тищенко С.В., Чернопищук Т.І.	107
ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА СТІЙКІСТЬ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ ТА ЇХ ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА В УМОВАХ КРИЗИ	
Керпань В.В., Кубай О.Г.	110
ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОДЕКСІВ ЗАКОНІВ ПРО ПРАЦЮ УКРАЇНИ І РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ	
Алексеєнко К.І., Шовкун В.А.	111
ФАКТОРИ ЕФЕКТИВНОГО ФОРМУВАННЯ І ВИКОРИСТАННЯ ОБОРОТНОГО КАПІТАЛУ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	
Андрусенко В.О., Чернопищук Т.І.	113
ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ ЕКСПОРТНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ	
Андрусенко В.О., Фіщук Н.Ю.	116
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПЕРСОНАЛУ СУЧАСНИХ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Бабюк К.Г., Фіщук Б.П.	119
ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ АНТИКРИЗОВИХ ПРОЦЕСІВ В КОРПОРАТИВНОМУ СЕКТОРІ	
Бондар І.В., Мазур К.В.	124
АНТИКРИЗОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ	
Борейко А.Д., Козловський С.В.	125
ФІНАНСОВИЙ РЕЗУЛЬТАТ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Івасєва В.В., Вдовенко Л.О.	127
ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	
Петренко В.П., Сегеда С.А.	129
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРИБУТКУ	
Вишневська С.А., Сегеда С.А.	131
АДАПТАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВА В КОНКУРЕНТНОМУ СЕРЕДОВИЩІ	
Гончарук А.В., Колесов О.С.	134
ІННОВАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ В УКРАЇНИ	
Гуцаленко О.А., Козловський С.В.	136
ІНВЕСТУВАННЯ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ ЯК ФАКТОР ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ АПК	
Ковтун Л.С., Мазур К.В.	138
ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ РИНКУ УКРАЇНСЬКОГО МЕДУ	
Козак Ю.О., Мазур К.В.	140
ДОХОДНІСТЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ ТА ПРОБЛЕМИ ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
Зазанська С.В., Чернопищук Т.І.	142
ПРАВО НА ІНФОРМАЦІЮ ПРО ТОВАРИ, РОБОТИ (ПОСЛУГИ) В СИСТЕМІ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ	
Коцюруба О.В., Письменна О.П.	145
РОЗВИТОК АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	
Кугай І.П., Гуцаленко Л.В.	147
НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМ КАПІТАЛОМ	
Кугут В.В., Воронєцька І.С.	150
АКТИВІЗАЦІЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ	153

АГРАРНИХ	
Кучмій І.Г., Ч	
НАСЛІДКИ	
Кучмій І.Г., Ф	
ОСНОВНИЙ	
ВИКОРИСТ	
Липко Ю.В., В	
НОВЕЛИ ПР	
Мазур О.В., М	
ПРОБЛЕМИ	
ГОСПОДАРС	
Наборська В.О	
ФРАНЧАЙЗИ	
Наборська В.О	
СУТНІСТЬ О	
ІНФОРМАЦІ	
Наконечна О.П	
Наконечна О.П	
ФОРМУВАНН	
РОЗВИТОК А	
Новодворська А	
СУБ'ЄКТИ П	
СЕРЕДОВИЩ	
Осадчука В.В., Г	
ВДОСКОНАЛ	
МЕТОДУ РЕГ	
Пекарська І.П., М	
ФОРМУВАНН	
ФОНДІВ ПІДП	
Пеглюк В.І., Кол	
НАПРЯМИ В	
Поляруш О.В., М	
ЗЕМЕЛЬНІ РЕС	
Шинкарук Л.О., Ч	
СТАНОВЛЕНН	
Кубицький О.В., В	
СТАН ТА ПРОБ	
Ільченко Л.В., М	
ГОСПОДАРСЬК	
Тянікова К. П., П	
ОКРЕМІ АСПЕ	
ВІДНОСИН В	
Фальштинський І	
МЕНЕДЖМЕНТ	
Фурман Т.М., Ф	
БЕНЧМАРКІНГ	
ВЕДЕННЯ БІЗН	
Ходацька М.В., М	
КОЛЕКТИВНИЙ	
ЕКОНОМІЧНИХ	
Циба Т.І., Шовкун	
МІЖНАРОДНА	
УКРАЇНИ У СВІ	
Бучок А.В., Бра	
СОЦІАЛЬНО-М	
ЕКОЛОГІЇ ЛЮ	
Лисогор В.М., В	
ОБЛІК ВИТРАТ	
Гончарук І.В., Н	
РИНОК ТРАНСП	
ТРАНСФОРМАЦ	
Корнійчук О.О.	
ОПЛАТА ПРАШ	
“БОХОНИЦЬКОГО	

	АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	
	Кучмій І.Г., Чернопищук Т.І.	
89	НАСЛІДКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ В УМОВАХ СОТ	
	Кучмій І.Г., Фішук Н.Ю.	156
92	ОСНОВНИЙ КАПІТАЛ: ЕКОНОМІЧНИЙ ЗМІСТ, ВІДТВОРЕННЯ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ	
	ВИКОРИСТАННЯ У ПРОЦЕСІ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА	
95	Липко Ю.В., Воронєцька І.С.	160
97	НОВЕЛИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ В УКРАЇНІ	
	Мазур О.В., Мельничук О.Ф.	162
99	ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ДЖЕРЕЛ ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ У СІЛЬСЬКОМУ	
	ГОСПОДАРСТВІ	
102	Наборська В.О., Чернопищук Т.І.	164
	ФРАНЧАЙЗИНГ В УКРАЇНІ ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ	
104	Наборська В.О., Фішук Н.Ю.	167
	СУТНІСТЬ ОПЛАТИ ПРАЦІ, НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЇЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА	
	ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
107	Наконечна О.П., Гудзенко Н.М.	170
	ФОРМУВАННЯ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ	
110	Наконечна О.П., Гудзенко Н.М.	173
	ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ВПЛИВУ АНТИКРИЗОВИХ ЗАХОДІВ НА	
	РОЗВИТОК АГРАРНОЇ СФЕРИ	
113	Новодворська А., Ковальчук С.Я.	175
	СУБ'ЄКТИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ СУЧАСНОГО ІНСТИТУЦІЙНОГО	
	СЕРЕДОВИЩА	
116	Осадчука В.В., Письменна О.П.	177
	ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ ЯК ОСНОВНОГО ЕКОНОМІЧНОГО	
	МЕТОДУ РЕГУЛЮВАННЯ	
119	Пекарська І.П., Мазур К.В.	179
	ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ОНОВЛЕННЯ ТА ПОКРАЩЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ	
	ФОНДІВ ПІДПРИЄМСТВ	
124	Петлюк В.І., Колесов О.С.	182
	НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ПРАЦІ	
126	Поляруш О.В., Мазур К.В.	185
	ЗЕМЕЛЬНІ РЕСУРСИ: ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПІСЛЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ	
129	Шинкарук Л.О., Чернопищук Т.І.	187
	СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ СЕЛА	
131	Кубіцький О.В., Кафлевська С.Г.	188
	СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ ПРАЦІ ВІННИЦЬКІЙ ОБЛАСТІ	
134	Ільченко Л.В., Мазур А.Г.	191
	ГОСПОДАРСЬКЕ ЗАКОНОДАВТВО – ОСНОВА ЕФЕКТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ	
137	Тянікова К. П., Письменна О.П.	193
	ОКРЕМІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ОРЕНДИ ЯК ВАЖЛИВОЇ СКЛАДОВОЇ ЕКОНОМІЧНИХ	
	ВІДНОСИН ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЛЮ В СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ	
140	Фальштинський І.В., Чернопищук Т.І.	195
	МЕНЕДЖМЕНТ УКРАЇНИ В СФЕРІ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН	
143	Фурман Т.М., Фішук Н.Ю.	198
	БЕНЧМАРКІНГ І БІЗНЕС-РОЗВІДКА ЯК СКЛАДОВІ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	
	ВЕДЕННЯ БІЗНЕСУ	
146	Ходацька М.В., Мамалига С.В.	201
	КОЛЕКТИВНИЙ ДОГОВІР – ОСНОВНИЙ МЕХАНІЗМ РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНО-	
	ЕКОНОМІЧНИХ І ТРУДОВИХ ВІДНОСИН У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ПІДПРИЄМСТВІ	
149	Циба Т.І., Шовкун В.А.	204
	МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІЧНА ІНТЕГРАЦІЯ. ПРОБЛЕМИ ІНТЕГРАЦІЇ ЕКОНОМІКИ	
	УКРАЇНИ У СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО	
152	Бучок А.В., Брояка А.А.	206
	СОЦІАЛЬНО-МІГРАЦІЙНІ ТА ДЕМОГРАФІЧНІ ФАКТОРИ АНАЛІЗУ ПРОБЛЕМ	
	ЕКОЛОГІЇ ЛЮДИНИ	
155	Лисогор В.М., Виговський М.С.	208
	ОБЛІК ВИТРАТ ЗА ЦЕНТРАМИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	
158	Гончарук І.В., Новодворська В. В.	209
	РИНОК ТРАНСПОРТНО-ЕКСПЕДИЦІЙНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ В УМОВАХ	
	ТРАНСФОРМАЦІЙНОГО ПЕРІОДУ	
161	Корнійчук О.О.	213
	ОПЛАТА ПРАЦІ НА ДЕРЖАВНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ ДОСЛІДНОГО ГОСПОДАРСТВА	
164	“БОХОНІЦЬКОГО” ІНСТИТУТУ КОРМІВ УААН	214

Лавренчук А.П., Шовкун В.А. СУЧАСНА ОЦІНКА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА ВІННИЧЧИНИ	217
Редько Т.О., Власенко І.В. МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ	218
Харчук А.І., Брояка А.А. ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА РЕГІОНУ	220
Малярчук Н.І., Фіщук Н.Ю. ВІННИЦЬКА ТОВАРНА УНІВЕРСАЛЬНА БІРЖА, ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ ЕЛЕМЕНТ БІРЖОВОГО РИНКУ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ	222
Бережна Ю.В., Фіщук Н.Ю. НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ	227
Салтан Н.М., Мазур А.Г. ОБГРУНТУВАННЯ СУТНОСТІ ТА ЗМІСТУ РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ	229
Гуменюк О.В., Мартинюк Я.М., Мазур А.Г. ПРИНЦИПИ АДАПТАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНИХ СТРУКТУР ДО ВИМОГ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ	232
Непомящий Є.П., Мазур А.Г. НАПРЯМКИ ПОКРАЩЕННЯ ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНОГО СТАНУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	234
Томчук В.С., Поліщук О.А. ЯКІСТЬ ПРОДУКЦІЇ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ	236
Шестопад В.В., Мазур А.Г. КОМПОНЕНТНА СТРУКТУРА ПРОДОВОЛЬЧОГО РИНКУ ТА ОЦІНКА ЇЇ ОПТИМАЛЬНОСТІ	238
Мадей Д.І., Мазур А.Г. СУЧАСНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ЛІЗИНГОВИМИ ОПЕРАЦІЯМИ В АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ	241
Остапенко С.О., Поліщук О.А. АКТИВІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ ІНТЕНСИВНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	243
Кахно М.М., Мазур А.Г. ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ	245
Янковська А.І., Лисогор В.М. СУЧАСНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ СТВОРЕННЯМ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ	248
Цвик І.П., Лисогор В.М. МАРКЕТИНГОВА ДІЯЛЬНІСТЬ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РИНКУ ПРОДОВОЛЬСТВА	251
Кіфа Т.Г., Мороз О.О.	254

забезпечення для одержання

перебувають стрімко зростають загострюються

впливає на економіку області, особливо в кризу.

певна система розподілу С.І.Дорогош

виробничі виробничі

надійне зростає усіх галузей нових можливостей зокрема в розвитку

структур

сільськогосподарського на майбутнє

і Вінниччина

зосередження народного доходу. Ф

комбіновані виробничі споруджені умов для виробничі

особисті

шлях інтенсивної продукції собівартості зростання зростання виробничі

спрямована поточної вирощування

пріоритет наводить поглядів зовнішніх

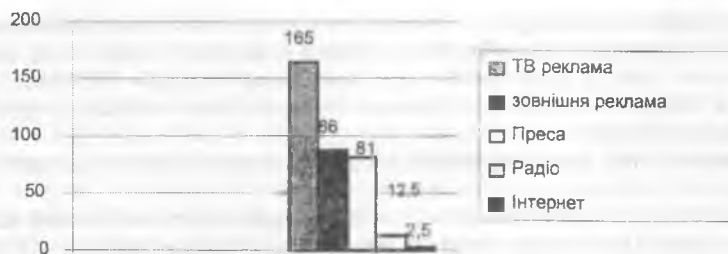

Рис. 1. Обсяги вітчизняних ринків реклами, \$.

Висновки. Питання ведення бізнесу в Інтернет для України яскраве майбутнє, але хочеться зауважити, що якщо поспішатися на об'єктивні труднощі і нічого не робити, то Україна знову буде відгородженою від світу завісою. Тільки цього разу не залізною, а електронною. І тим більше для безпеки ведення бізнесу в Інтернет від злочинів та злочинців на державному рівні повинно бути створено підрозділи по боротьбі з комп'ютерною злочинністю та кіберзлочинами.

Література

1. Войтенко А. І. Інформаційні технології.// Бухгалтерський облік та аудит.-2006р., №7, с.55-65.
2. Діброва Т., Лебеденко М. Реалії ринку Інтернет-реклами в Україні.//Маркетинг в Україні - 2007р., №2, с. 21-24.
3. Матеріали круглого столу ЛІГАБізнесІнформ та видання «Правовий аспект»//<http://urist.org.ua>.

ПРОБЛЕМИ ЗАЙНЯТОСТІ СІЛЬСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ В РЕГІОНІ

Бельдій Т.І

Науковий керівник: к.е.н., доцент Скорук О.П.

У статті висвітлено проблематику розвитку сільського ринку праці, основні проблеми безробіття на селі. Запропоновано основні методи покращення стану зайнятості в сільських місцевостях.

Поставка проблеми. Одним з найважливішим показником макроекономіки є зайнятість населення, що впливає на рівень життя населення, розвиток та кон'юнктуру національного ринку. На даний період часу спостерігається досить негативне становище ринку праці. Це спостерігається у неспроможності працевлаштування робочої сили, що вивільнена з колгоспів та державних підприємств; наявність значної частки населення непрацездатного віку, що не в змозі підняти економіку села; досить низький рівень заробітної плати; низька інвестиційна активність; наявність сезонного характеру праці в сільському господарстві; відсутність розвиненої інфраструктури; досить низька частка інновацій у галузь сільського господарства. Саме ці проблеми і є причиною актуальності нашої тематики.

Аналіз публікацій та досліджень. Питання зайнятості та безробіття саме у сільській місцевості. Постійно привертала увагу наукових дослідників, кандидатів економічних наук. Досить значний внесок у дослідженні саме цієї проблеми зробили такі люди як Бондарчук Ю. [2], Графова І. [5], Гнибіденко І. [4] та ін.

Метою дослідження є аналіз ринку праці, його розвиток, визначення можливостей покращення зайнятості населення сільських територій.

Основні результати дослідження. Розвиток сільської місцевості, сільськогосподарських підприємств залежить в основному від структури населення, тобто його чисельності, вікового складу, статевого, економічної активності тощо.

Зайнятими (за матеріалами вибіркового обстежень) вважаються особи, які:

- працювали впродовж обстежуваного тижня хоча б одну годину за наймом за винагороду в грошовому чи натуральному вигляді, індивідуально (самостійно), у окремих громадян або на власному (сімейному) підприємстві; працювали безкоштовно на підприємстві, у бізнесі, що належить будь-кому з членів домогосподарства, або в особистому селянському господарстві з метою реалізації продукції, виробленої внаслідок цієї діяльності;

- особи, які були тимчасово відсутні на роботі, тобто формально мали робоче місце, власне підприємство (бізнес), але не працювали впродовж обстежуваного періоду з незалежних від них особисто обставин.

На практиці ринок праці являє собою історично сформований, заснований на вартісних відносинах та конкуренції специфічний механізм формування, руху та використання трудового потенціалу суспільства, що забезпечує відтворення робочої сили, її ефективне функціонування і зайнятість населення. Основними елементами цього механізму є вартість і ціна робочої сили, попит та пропозиція, кон'юнктура та конкуренція (між роботодавцями за робочу силу більш високої якості, між роботоотримувачами за робочі місця, між роботодавцями та найманими працівниками за встановлення розміру заробітної плати, умов праці та інше) [6,13].

В Україні протягом досить тривалого періоду часу, близько двох століть, спостерігається зменшення чисельності сільського населення. Це супроводжується збільшенням міського, що свідчить про те, що сільське населення переміщується в промислові зони та міста. Статистичні дані показують, що у 1939 році частка сільськогосподарського населення у загальній чисельності становила 66,4%, у 1960р. — 63,2%, у кінці 80-х років ХХ ст. цей відсоток скоротився до 32% [3].

Станом на 1 січня 2008 року постійне населення Вінницької області становило 1665,1 тис. осіб, з них сільське — 861,3 тис. осіб.

З усіх вікових груп серед сільського та міського населення Вінницької області найбільший відсоток припадає на осіб віком 70 років і старше. При цьому у сільській місцевості — 16,3%, у міській — 7,8%, що майже у двічі менше.

За даними статистичного щорічника Вінниччини загальний рівень зайнятості по області у 2000-2007 рр. постійно зменшується (табл. 1).

Таблиця 1.

Чисельність зайнятого населення за місцем проживання по Вінницькій області, тис. осіб								
	Роки							
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Всього, тис. осіб	1791	1770	1754	1736	1720	1702	1687	1672
з них: міське	831,5	818,3	816,4	814,3	813,1	811,9	813	812,9
сільське	959,5	951,8	937,5	921,9	907	889,7	873,5	859,3

Чисельність зайнятого населення різко зменшується. Це спостерігається як у сільській місцевості так і в міській.

У 2007 році кількість безробітних селян віком 15-70 років становило 3,8%, працездатного віку 4,3%. Даний рівень зайнятості дещо підвищився в порівнянні з попередніми роками. Це було обумовлено тим, що суттєво зросла кількість економічно активного населення селян саме пенсійного віку. Низький рівень пенсійного забезпечення осіб старшого віку сільської місцевості спонукає їх працювати в особистих селянських господарствах для отримання додаткових засобів існування.

В той же час потрібно відзначити, що ця надмірна питома вага зайнятих у сільському господарстві відображає не раціональну структуру зайнятості. Так, у країнах з розвинутою ринковою економікою в сільському господарстві зайнято не більше 3-5% працездатного населення. Це можливо досягти за допомогою індустріалізації та автоматизації праці.

Слід звернути увагу на те, що у сільській місцевості рівень освіти є досить низьким. Початкову загальну або не мають освіти становлять 2,3% осіб, коли у містах цей показник — 0,2%. Це безумовно впливає на рівень зайнятості і причиною цього є знову ж таки відсутність альтернативних робочих місць, що дало б фінансову змогу навчатися.

Потрібно зазначити і те, що зростання обсягів зайнятості населення у 2005 році по Україні, в сільській місцевості, відбулося в основному за рахунок активізації розвитку трудових відносин у неформальному секторі економіки країни. Кількість працюючих у цьому секторі у 2005 році порівняно з попереднім роком зросла на 1,5 млн. осіб та становила 3,8 млн. або 18,4% загальної кількості зайнятих економічною діяльністю. У неформальному секторі економіки був зайнятий майже кожен другий житель села. Такий значний перехід населення у приватний сектор зумовлений нездатністю сільськогосподарських підприємств забезпечити повний рівень зайнятості, стабільність і гідний дохід.

Таблиця 2

Зайняте населення за освітою за статтю та місцем проживання по Вінницькій області у 2007 р.					
	Всього у віці 15-70 років	У тому числі			
		жінки	чоловіки	міська місцевість	сільська місцевість
Всього зайнятих, тис. осіб	726,8	347,6	379,2	342,3	384,5
у тому числі мають освіту, у відсотках					
повну вищу	20,9	21,7	20,2	35,3	8,1
базову вищу	3,2	4,0	2,5	2,4	3,9
неповну вищу	21,5	26,3	17,1	26,3	17,2
повну загальну	40,6	34,8	45,8	30,8	49,3
базову загальну	12,5	11,9	13,1	5,0	19,2
початкову загальну або не мають освіти	1,3	1,3	1,3	0,2	2,3

Згідно із Законом України "Про особисте селянське господарство" особисті підсобні господарства були у 2003 році статусу особистих селянських господарств [1]. Їх кількість з кожним роком зростає, і це спостерігається у кожній області країни. Основною метою діяльності особистих селянських господарств є забезпечення зайнятості і прибутковості тим особам, які їх ведуть. Вони є запорукою зменшення безробіття на селі.

Вважати особи, що займаються особистим господарством, зайнятими особами є несправедливо, адже їх

діяльність здебільшого орієнтована не на продаж, а на власне споживання. Цим люди займаються з метою вижити в складних сучасних умовах. Зайняті в цій сфері найчастіше пенсіонери, для яких цей дохід є невеликим додатком до низьких пенсій, що дає їм держава.

Основною підставою для одержання статусу безробітного є нижчий за мінімальну заробітну плату розрахунковий місячний дохід на одного члена особистого селянського господарства. Враховуючи те, що розмір мінімальної заробітної плати в Україні набагато нижчий за прожитковий мінімум, то не варто орієнтуватися на такі критерії визначення статусу безробітного, які навіть близько не задовольняють потреб. Це є підставою для того, щоб відмінити статус зайнятих тих громадян, які займаються невеликим особистим селянським господарством. Лише при збільшенні рівня мінімальної заробітної плати в декілька разів можливо визнати особи, що займаються особистим господарством, зайнятими, надати їм статус юридичної особи або ж визнати їх суб'єктами підприємницької діяльності.

Не ураховуючи цих питань, Держкомстат України змінює значно реальний стан ринку праці на селі. Держава з свого боку має мотивувати сільських безробітних жителів до створення та розвитку саме фермерських господарств шляхом надання їм пільгових кредитів, субсидій, дотацій. Доцільним є впровадження нових потужних засобів виробництва у сільське господарство для прискорення обороту капіталу, підвищення продуктивності праці, зниження часу на виробництво продукції.

Досить часто рівень зареєстрованого безробіття не співпадає з реальним. Розглянемо рівень безробіття населення по Вінницькій області за методологією Міжнародної організації праці працездатного віку (рис. 1).

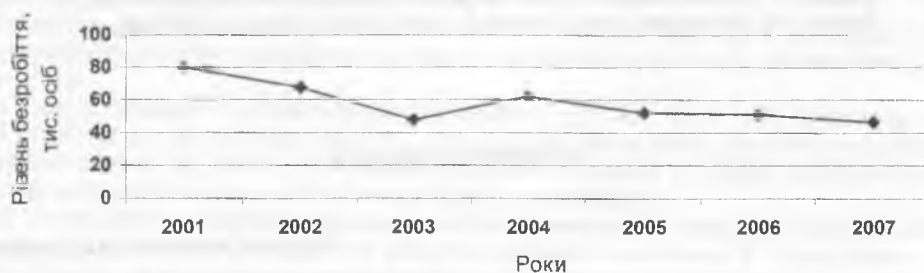

Рис. 1. Рівень зареєстрованого безробіття по Вінницькій області.

За останні 3 роки рівень безробіття дещо знизився, але цього не можна відзначити про безробіття на селі. Це пояснюється тим, що у містах безробітні мають більші можливості працевлаштуватися самостійно, без допомоги державної служби зайнятості, тому вони і не поспішають зареєструватися на біржі праці. На селі ж вибір роботи досить обмежений, і більшість безробітних не можуть обійтися без служби зайнятості. Службою зайнятості фіксується досить багато робочих місць, але майже 90% підприємств які подають інформацію про вакансії, повідомляють про їх відсутність.

Ще одним аспектом, що досить негативно впливає на розвиток села є диспаритет цін на сільськогосподарську продукцію. Селянин мусить продавати за пропонуваної безцінь свою продукцію для того, щоб вижити. Для того, щоб запобігти цьому явищу необхідно на ранніх етапах становлення сільськогосподарського бізнесу утворювати агропромислові підприємства, які б охоплювали весь цикл виробничого процесу.

Для того, щоб вирішити поставлені питання необхідно, насамперед розвивати фермерство, інші форми агропромислової діяльності, підвищувати кваліфікацію сільськогосподарських підприємств. У сільській місцевості необхідно відкривати аграрні технікуми та професійно-технічні училища для сільської молоді. В наш час досить високими темпами почала виїжджати молодь із села, щоб це призупинити необхідно розбудувати соціальну інфраструктуру села, яка б не відрізнялась від міської, реструктурувати працю на селі.

Для того, щоб селянин міг обробити землю більш дешевим паливом, потрібно сприяти переходу на біологічне паливо, яке має меншу вартість та менш шкідливе для зовнішнього середовища.

Україна має досить сприятливі кліматичні умови для розвитку сільського господарства, вона може прогодувати близько мільярда чоловік, а на даний час вона не в змозі це зробити своїм жителям.

На сьогоднішній день, освіта не відповідає потребам сучасного ринку зайнятості, учні, студенти не мають змоги проходити певні практичні завдання, все виконується на теоретичній основі. Для того, щоб покращити це необхідно проводити семінари в сільській місцевості з питань сільського безробіття за участю представників сільських і селищних рад, служб зайнятості.

В селі мають створюватися такі умови життя, щоб вони сприяли розвитку і діяльності селян і забезпечення їх психологічних, моральних потреб.

Для реалізації цього необхідно державі кожного року закладати в проект бюджету статті видатків у постійній зростаючій прогресії на виплату заробітної плати працівникам усіх професій, а особливо тим, що досить широко поширені і в сільській місцевості (лікарі, вчителі, працівники культури тощо).

На сьогоднішній день досить поширеного розвитку набув „зелений туризм”, що відкриває нові можливості розвитку села. Після отримання відповідних прибутків від цього селяни самі зрозуміють, що для розширеного відтворення і одержання ще більших доходів, необхідно розширити обсяг послуг, що надаються

через додаткові капіталовкладення. При цьому можливе реальне інвестування розвитку села не тільки з боку держави, але й юридичних осіб.

Висновки. Отже, ринок праці представляє собою соціально-економічний механізм, або сукупність соціально-економічних відносин з приводу поєднання робочої сили та робочих місць на підставі взаємної вигідності та доцільності. Ринок праці відображає усі головні риси ринкової системи загалом. Соціальний механізм дії ринку праці полягає в тому, що на ньому відбувається реалізація права робітників на працю, самореалізацію, творчий розвиток особистості.

Для того, щоб покращити становище на ринку праці на селі потрібно сприяти створенню агропромислових агломерацій, що включатимуть весь виробничий цикл; відкривати в селах профільні сільськогосподарські навчальні заклади; розвивати соціально-побутову сферу на селі; розвивати туристичний сільський бізнес; спонукати підприємців використання нових технологій. Усі ці критерії мають бути включені у відповідну стратегію держави розвитку села, а також в програми зайнятості.

Література

1. Про особисте селянське господарство: Закон України від 15.05.2003
2. Бондарчук Ю. Нове покоління обирає працю на селі // Урядовий кур'єр. -2007.-№218.-С.17.
3. Вітвицький В., Метельська З. Сільське населення та використання трудового потенціалу села // Україна: аспекти праці.-2007.-№3.-С.24-31.
4. Гнибіденко І. Перспективи формування ринку праці на селі // Україна: аспекти праці.-2006.-№8.-С.3-9.
5. Графова І.О. Розвиток сільського туризму в Європі // Економіка АПК.-2007.-№7.-С.148-152.
6. Волкова О.В. \ Ринок праці. Навч. посібник.-К.: Центр учбової літератури.2007.-624с.

ІНТЕРНЕТ-ТОРГІВЛЯ

Пундик В.Є.

Науковий керівник: к.е.н., доцент Киш Л.М.

Розглядається вплив розвитку Інтернет-торгівлі на міжнародну світову торгівлю та ведення даного бізнесу у провідних країнах світу та в Україні. Визначені основні перспективи у процесі електронної торгівлі.

Вступ. Вплив Інтернету на суспільне життя і глобальну економіку не має історичних аналогів. Протягом останнього десятиліття Інтернет-технологій на глобалізаційні світові економічні процеси вже ні в кого не викликає сумнівів. Електронна комерція як потужний мережений засіб ведення бізнесу використовує сучасні інформаційні та мережеві технології та експоненціально збільшує обсяги укладених угод, робить доступною для миттєвого контакту будь-яку точку земної кулі. Найбільш прогресуючою складовою електронного бізнесу виступає Інтернет-торгівля. Масштаби Інтернет-торгівлі зростають неймовірними темпами.

Постановка завдання. Метою статті є узагальнення існуючого стану та вирішення проблеми розвитку Інтернет-торгівлі в Україні, показати інвестиційну привабливість цієї галузі. Розглядається комплекс проблем і чинників розвитку принципово нової форми торгівлі, яка базується на електронних засобах і технологіях. Обґрунтовані перспективні напрямки і пріоритети Інтернет-торгівлі в Україні.

Завдання статті полягає у дослідженні сучасного стану Інтернет-торгівлі в Україні, визначаються її основні переваги та окреслюються перспективи подальшого розвитку.

Результати. Інтернет-торгівля в Україні перебуває на початковій стадії. Віртуальні магазини стають в один ряд з реальними, де, не піднімаючись з місця, можна купити навіть рідкісні речі, на пошуки яких у реальній економіці пішло б дуже багато часу. Причому успіх мають насамперед «просунуті» у свідомості покупців товари, тому технології «промоушинга» або маркетингові комунікації розглядаються вже як віртуальний ресурс підприємства.

Одним з перших у світі Інтернет-магазинів вважається Amazon, який розпочав перші продажі у 1995 р. Але комп'ютерів для укладання бізнес-угод почалося значно раніше, 30-40 років тому. Цей процес був невід'ємною частиною руху до продаж через мережу Інтернет.

На теренах України електронна комерція розглядається сьогодні як одна з нових та перспективних форм інновацій у сфері торговельного обслуговування і перебуває на початковій стадії свого розвитку.

Важливо підкреслити, що віртуальні підприємства виникають не лише у великих містах – Києва, Одесі, Харкові, Дніпропетровську, Львові, але й в інших центрах України, так званих периферійних.

Відповідно до оцінок різних експертів кількість Інтернет-користувачів в Україні становить 4-5% населення країни (не більше 2 млн. осіб), в Німеччині - 30%, Великобританії - 23%, Франція - 9%. Кількість же постійних покупців становить не більше 20 тис. чоловік. Базуючись на даних про середню вартість покупки в Інтернет-магазинах України (за інформацією самих Інтернет-магазинів, приблизно 150) загальний обсяг реалізації товарів з використанням цієї сучасної та перспективної форми торгівлі можна оцінити у 9-13 млн. на рік, в США -130 млн., в Росії – 50 млн.

Помітно поліпшився сервіс Web-магазинів, деякі з них вже пропонують кредити своїм постійним клієнтам.

Найпопулярнішими категоріями товарів в українському Інтернеті у 2008 р., як і у попередньому році,